

MESTNO NAČELSTVO V LJUBLJANI

IN

KRAJEVNI ODBOR RDEČEGA KRIŽA

priređita

v četrtek, dne 14. januarja 1932 v veliki
dvorani hotela Uniona

DOBRODELNO AKADEMIJO

na korist

POMOŽNI AKCIJI

SPORED IZVAJAJO:

ZLATA GJUNGJENAC-GAVELLA (SOPRAN)

JOSIP GOSTIČ (TENOR)

NIKO ŠTRITOF (KLAVIR)

OPERNI ORKESTER

POMNOŽEN S ČLANI ORKESTRALNEGA DRUŠTVA

PEVSKI ZBOR GLASBENE MATICE
LJUBLJANSKE

DIRIGENTA: RAVNATELJ MIRKO POLIČ (ZBOR)

DR. DANILO ŠVARA (ORKESTER)

ZAČETEK TOČNO OB 20. URI

S P O R E D :

C. M. Weber: Predigra k operi Čarostrelec.

Osterc Slavko: 4 skladbe za orkester:

Lajovic Anton: Capriccio. Igra operni orkester.

Foerster Anton: ARIJA IZ OPERE GORENJSKI SLAVČEK.

Štritof Niko: Narodne po zapiskih Stanka Vraza:

HODI DA, MINKA!

ZRAŠA JE ZELEN BOR.

MICKA BI RADA JURKA DOBILA.

Poje ga. Zlata Gjungjenac - Gavella, pri
klavirju g. Niko Štritof.

* * *

Sattner P. Hugolin: V KRIPTI SV. CECILIJE. Kantata za
tenor solo. Mešani zbor in orkester. Izvajajo: Josip
Gostič, pevski zbor Glasbene Matice in operni orkester.

* * *

Gallus Jakob: AVE MARIA.

Foerster Anton: LJUBICA.

Lajovic Anton: ZELENI JURIJ.

Osterc Slavko: OČE NAŠ.

Adamič Emil: ZAMAN POD OKNOM.

Narodna — Hubad: JE PA DAVI . . .

Narodna — Dev: MAJOLKA.

Poje mešani zbor Glasbene Matice.

O D M O R

Foerster Anton:

Selmer P. Hugolin:

ARIJA IZ OPERE GORENJSKI SLAVČEK

Nebeško solnce trosi Oj danes sem vesela, Skrbi, solze in toga
nadejo mi v srce, da davno ne tako, v tem hipu so prešle,
in klasje in cvetice in vedno premišljujem, o solnce, klasje, cvetje,
o sreči govore. kaj se zgodilo bo. povejte, kaj mi je.

(Pesjakova Luiza)

Štritof Niko:

HODI DA, MINKA!

Hodi da, Minka zdaj domo!

»Nedem, neti ne smem!«

Kdo pa te, Minka, ne pusti?

»Lübi, lübiček moj!«

Kaj pa ti, Minka, lübi da?

»Tolar, tolara dva!«

Kaj pa boš, Minka, s tolarma?

»Zibko kúpila bom!«

Kaj pa boš, Minka, z zibkicoj?

»Sinka, zibala bom.«

Kak pašmu, Minka, pevala?

»Tuja, haja,

Bog daj skoro dva!«

(Zapiski Stanka Vraza)

Štritof Niko:

ZRAŠA JE ZELEN BOR

Zraša je, zraša zelen bor,

nagna se je v Moharičev dvor.

Borek no dvorek ljubita se

Japec no Ajučka obinjata se.

(Zapiski Stanka Vraza)

Štritof Niko:

MICKA BI RADA JURKA DOBILA

Micka bi rada Jurka dobila.

Kaj, da ga nede nikdar dobila!

Dere de Micka Jurka dobila,

suha de gruška gruške rodila!

Dere de Micka Jurka dobila,

te bode vrana pišče zvalila,

Dere de Micka Jureka mela,

te bode petek mlada nedela.

(Zapiski Stanka Vraza)

Sattner P. Hugolin:

V KRIPTI SV. CECILIJE

Tiho, tiho, da se ne zbudi!

Cecilija spi.

Kako mirno spi,

kot bi njenega vratu

nikdar ne oblila kri.

Kot bi smrt šla mimo nje,

ne da bi ji zdrobila srce.

Pa smo preglasno molile

in jo zbudile.

V trenutku je stala pred nami,

polna rožnega dehtenja,

polna majevega gostolenja,

s pesmijo rajsko na ustih,

z godbo nebeško v rokah.

Cecilija!

Prišle smo počastit tvoj prah!

Zdaj pa si pred nami

v najbujnejši pomladi

kot neveste čudežen cvet

pred Valerijanom,

ko strmel je vate zavzet

ob uri poroke.

Daj našim srcem pesem živo,

pesem mlado, neumrljivo,

daj pesem, ki z Bogom nas bo spojila

in nam Njegovo lepoto odkrila.

Daj nam pesem solnca in zvezd,

pesem, ki plemeniti srce,

daj nam pesem zlatih cest,

ki v nebesa hite.

Sekovanič P. Krizostom

Gallus Jakob:

AVE MARIA

Ave Maria,
gratia plena,
Dominus tecum,
benedicta
tu in mulieribus
et benedictus
fructus ventris tui
Jesus Christus!

Foerster Anton:

LJUBICA

Ležal na mrtvaškem odru
v sobi temni mlad je mož,
sredi belih sveč brlečih,
sredi lepih, svežih rož.

Mrtveca od jutra v večer
hodijo ljudje kropit —
Vsi so prišli, samo nekdo
ni prišel tja zanj molit.

Vsi so prišli, samo ljube,
ljube k njemu ni bilo,
ljube mlade, ljube lepe,
ki jo ljubil je srčno.

Pa pred kočico dekleta
drobne stikajo glave
in skrivnostno šepetajo
v uho si besede te:

»Vsi so prišli, vsi so prišli,
ga kropit in zanj molit;
samo ona, samo ona
ni prišla se poslovit.

Saj sem rekla, saj sem rekla,
da je čisto brez srca,
da za njega nič ne mara,
da za norca ga ima.«

V sobici ženice sive
jagode prebirajo,
gibajo čeljusti stare,
v vrata se ozirajo.

Vsakega motreč pazljivo,
sive glave majejo,
med seboj odduška srčni
bolečini dajejo:

»Glejte glejte; vsi so prišli,
Cvetkove le ni bilo.
Kdo bi mislil, kdo bi mislil,
da brezsrčna je tako.

Kaj se hoče, kaj se hoče,
svet zapustil je Gospod;
brez vesti je, brez srca je,
tak je zdaj ta mladi rod.«

Drugo jutro zgodaj, zgodaj
zvon se tožno je glasil —
Kdo nocoj je neki zopet
z zemlje se preselil?

Hitro se izve novica,
bliskoma po vasi gre:
Cvetkova je preminula,
počilo ji je srce.

(Pagliaruzzi-Krilan Josip)

Lajovic Anton:

ZELENI JURIJ

Jurij Zeleni
se z mavrico paše,
srečno, veselo
selo bo naše:
že za vodo
čez travnike jaše.

Dobri ljudje vi,
jasno vam lice!
Rad bi popeval
z vami zdravice,
ali gole so
Slovenske gorice.

Z glavo namigne,
trava se vzdigne,
obraz okrene,
veje odene,
z okom obrne,
cvetje se strne.

Jasno vam lice,
misel najbolja!
Z vami ostati
bilo bi me volja,
a na Koroškem
še pusta so polja.

Jurij Zeleni,
ne hodi drugam,
vinca in pesmi
póln je naš hram,
drago bo tebi,
milo bo nam.

Pusta so polja,
siana in mraz,
treba hiteti,
kliče me čas,
ali ob leti
spet bom pri vas.

Konja vzpodbode,
v daljo izginja,
cvetje, zelenje
za njim se razgrinja,
da nas Zelenega Jurija
spominja.

(Zupančič Oton)

Osterc Slavko:

OČE NAŠ

Oče naš večni,
ki si v nebesih!

Naj posvečeno
bode ime Ti,
Tvoja zgodi se volja
kakor v nebesih,
tudi na zemlji.

Kruh naš nebeški
daj tudi danes!
Greh nam odpusti,
kakor dolžnikom
mi odpustimo.

Varuj skušnjav nas,
reši nas zlega!

Zdravje dodeli,
dušo pomiri,
srce razvedri,
veselje vdihni,
s srečo obžari

Tvoje otroke,
Ti vsemogočni
Oče naš večni!
Amen!

Adamič Emil:

ZAMAN POD OKNOM

Dekle, dober večer, dekle!
Prišel sem k tebi v vas,
oh, daj, odpri mi dver!

»Zaprta je hiša,
le zunaj postoj;
mamica prav veli,
da si pri meni ti,
to bil bi konec moj!«

Studena je sapa
in mrzel večer;
v srcu ljubezni vse
plamen ugasne še,
daj, odpri mi dver!

Ako bi plamen ugasnil tvoj,
naj ugasne nocoj!
Če ti ugasne naj,
pojdi domov in v kraj!
Lahko noč, fantič moj!

(Prevel Funtek Anton)

Hubad Matej:

JE PA DAVI SLAN'CA PALA

Je pa davi slan'ca pala
na zelene travnike,
je vso trav'co pomorila
in vse žlahtne rožice.

Meni pa ni nič za rož'ce,
če jih slan'ca pomori,
meni je za dekle moje,
če me ona zapusti.

(Narodna)

Dev Oskar:

MAJOLKA

Majolka bod' pozdravljena,
ker z vincem si pripravljena.
Majolka, majol majolčica.

Od zunaj lepo pisana,
od znotraj z vincem štrihana.
Majolka, majol majolčica.

Če Bog da, spet veseli
še enkrat bomo peli.
Majolka, majol majolčica.

(Narodna)

ZAMAN POD OKNOM

Student je sapa
in mazel večer,
v eacu ljubani vse
plamen ugaune se
daj, odprt mi dveri!

Ako bi plamen zasamj (voj),
naj riganse noedi!
Ce ti ugaune naj,
pobjdi domov in v kraj!
Lahko, noč, tancic moj!
(Pravel) Furtak Anton)

Delo, dober, večerj dežel!
Prišel sem k tebi v vas,
oh, daj, odprt mi dveri!
ce znoj ha
>Zaprta je hiša, skanovola
le kumaj postoj!
manica prav velj,
da si pri meni li,
to bil bi konec moj!
Ljubljana, dne 1931

JE PA DAVI SLANCA PAJA

Mena pa ni nič za ročice,
ce in slanca pomori,
meni je za dekle moje,
je me ona zapuati.

(Narodna)

Je pa davi slanca paja
na zelene travnike,
je vao travco pomorila, odhodila,
in vae žilavne ročice.

Dev Oskar:

MALJOLKA

Maljolka lepo pizana,
ob zmoraj z rincem širpana,
Maljolka, maljol maljolka.

(Narodna)

Maljolka bod' pozdravljena,
ker z vincom si pripravljena,
Maljolka, maljol maljolka.

St. J. F. Buar E / 1931-1932

2015 / 3356 / 6